

постала; на иманіето си десатъка давашъ въ черкова и на сиромаси. Кой нещѣ рече, този Фарисей е праведенъ человекъ? Но той не отишълъ у тѣхъ си оправданъ, а Мытарь. Истинна, този Фарисей добродѣтельный изгбвилъ всичкытѣ си добродѣтели съ дѣто са самъ си похвалилъ, а за ближния дѣто казалъ че той е лошъ человекъ.

Изъ погледайте на този Мытарь, който са молилъ въ Божіа Храма. Погледнете, какъ той по на далечъ стои отъ сичкы, какъ той са вѣе въ гърдытъ, какъ привралъ и навѣлъ погледытъ си, по сичко са познава че той е голѣмъ грѣшникъ. Но този голѣмъ грѣшникъ отишълъ у тѣхъ си оправданъ. Истинна, този великъ грѣшникъ са оправдалъ, защото осждалъ себе си, позналъ са че е грѣшенъ, какъвто и былъ дѣйствително.

Нѣка не говоримъ, сѣбшатъ, за дрбгытъ лошево, а себе си да хвалимъ. Който са самъ си хвали, унижава са. Богъ и хората ще престанатъ да обичатъ тогози, който хване самъ да са хвали. Добритѣ наши дѣла не ще сж вече добри, ако са похвалимъ съ тѣхъ. Ный гбнимъ достойната награда за трбдоветѣ си, кога ги рассказваме съ самодоволение на всичкы. Така и ако унижавамы дрбгытъ, себе си унижавамы. Ный, сами ще са унижимы предъ Бога и предъ хората, кога унижавамы ближния си; ный себе си безчестимъ, кога потѣпквамы честыта на дрбгытъ. Но и какъ можемъ говори лошо за дрбгы-